

full DOMINICAL

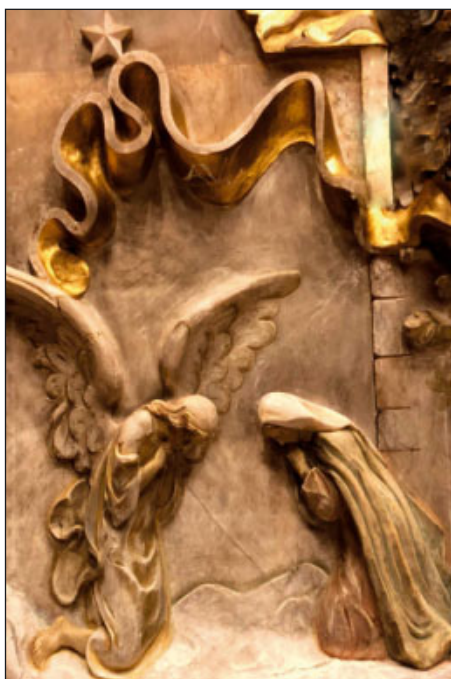
ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Elogi de la discreció

Aquest quart diumenge d'Advent vull dedicar la carta dominical a sant Josep. L'evangeli d'avui explica com va esdevenir el naixement de Jesús des de la perspectiva de sant Josep. Ell era el promès de Maria, «es trobà que esperava un fill per obra de l'Esperit Sant» (Mt 1,18). Serà una prova molt difícil per a Josep, una situació compromesa fins i tot per a la seva fe. Està promès amb Maria, però abans de viure amb ella descobreix una maternitat que el deixa del tot confós i desconcertat. Com és lògic, cerca una solució a aquell problema que el desborda, una sortida per a una situació tan difícil i complexa. L'evangelista Mateu subratlla que «era un home just, no volent fer-ho saber públicament, es proposava de desfer en secret l'acord matrimonial» (Mt 1,19).

Un àngel del Senyor li va fer comprendre en somnis que el que succeïa en Maria era obra de l'Esperit Sant. La resposta de Josep serà confiar en Déu i seguir les indicacions de l'àngel, acollint Maria i posant a l'Infant el nom de Jesús tal com se li havia indicat. Per damunt de tot, confia en Déu. Confiar en Déu no vol dir veure-ho tot clar segons els nostres esquemes i criteris, ni tampoc dur a terme el que havíem projectat amb diligència; confiar en Déu vol dir oblidar-se i renunciar a si mateix, conformar la pròpia voluntat amb la de Déu i seguir endavant pel camí; vol dir posar-se totalment en les mans de Déu i fer front al futur amb coratge i esperança.

L'àngel li digué:
— No tinguis por, Maria. Déu t'ha concedit la seva gràcia.
Tindràs un fill i li posaràs el nom de Jesús.
Serà gran i l'anomenaran Fill de l'Altíssim.
El Senyor Déu li donarà el tron de David, el seu pare.
Regnarà per sempre sobre el poble de Jacob,
i el seu regnat no tindrà fi.
Maria va dir:
— Sóc l'esclava del Senyor;
que es compleixin en mi les teves paraules.
I l'àngel es va retirar.
Lc 1,30-33.38

Anunciació

Detall del Retable de la Immaculada.
Baptisteri de la parròquia de Sant Esteve,
La Garriga

El pessebre és des del seu origen franciscà una invitació a "sentir", a "tocar" la pobresa que el Fill de Déu va triar per a si mateix en la seva encarnació.

Papa Francesc

Carta Apostòlica Admirabile signum
sobre el significat i el valor del pessebre
(1 de desembre de 2019)

Sant i bon Nadal
de nostre Senyor Jesucrist

✠ Josep Àngel Saiz MeneSES
Bisbe de Terrassa

mental en el misteri de la redempció.

Sant Josep es mantingué fidel a la crida de Déu tot el temps de la seva vida, fins al final. Des del moment de l'Anunciació, serà el custodi legítim i natural, cap i defensor de la Sagrada Família. Tot i estar decidit a retirar-se per a no ser un obstacle al pla de Déu que s'estava realitzant en Maria, quan rep la indicació de l'àngel l'acull i respecta que ell pertany exclusivament a Déu. És l'estil que el caracteritza en tota la seva existència, tan abans de trobar-se davant el misteri de l'acció de Déu en la seva esposa, com en els altres moments de la vida.

Maria dugué a terme el seu pelegrinatge de fe, i el mateix podem dir de Josep. També ell viu la benaurança de la fe, i és feliç perquè ha confiat en Déu, que aconpleix les seves promeses. Li va correspondre la missió de ser el dipositari del misteri amagat en Déu, com Maria.

Sant Joan Pau II destaca que el camí de la fe de Josep segueix la mateixa direcció que el de Maria. El matrimoni amb Maria és el fonament jurídic de la paternitat de Josep. Déu escull Josep com a espòs de Maria per a assegurar la protecció paterna a Jesús. Josep estarà al servei de la persona i la missió de Jesús mitjançant l'exercici de la seva paternitat; d'aquesta manera durà a terme una col·laboració, humil i discreta, però fona-

De fet els Evangelis no recullen cap paraula de Josep. Ell duu a terme la seva activitat en el silenci, el respecte i la discreció més gran. Però el silenci de Josep posseeix una eloqüència especial, la seva presència és eficaç i fructífera, és la seva fidelitat fins al final. En la nit santa de Nadal Josep és present a Betlem, amb Maria i l'Infant Jesús. El Pare Celestial li va confiar una missió única i incomparable. I Josep la va acomplir magníficament en el silenci i la humilitat, amb responsabilitat i discreció.

D'aquí a tres dies celebrarem el Nadal. Que sant Josep ens ajudi a contemplar aquest misteri inefable amb la capacitat d'admiració, de contemplació, de fidelitat i de compromís que ell va tenir.

ENTREVISTA

L'alegria del Nadal

JOAN TORRA I BITLLOCH

El Dr. Joan Torra, nou degà de la Facultat de Teologia de Catalunya, afirma que a Déu només pot «estar-li agraït, perquè ens ho ha donat tot —i s'ha donat ell mateix; perquè ens estima de manera gratuïta i molt més del que mai podem ser-ne conscients». I ara, com a degà, «m'ha tornat a fer sentir immensament estimat i en dono gràcies a Déu i a l'Església», afegeix.

En què centrarà el seu treball d'aquest primer trienni?

El primer que he de fer és aprendre'n. L'anterior degà, el Dr. Joan Planellas, ho ha fet molt bé i miraré de continuar el bon ritme que porta la Facultat. I, a partir d'aquí, anirem veient junts com ho hem de fer per ser aquest lloc de pensament i d'ensenyament de la teologia, que sigui significativa per a la vida de les persones del nostre món d'avui. Aquesta és la missió de la Facultat de Teologia, la que li confia l'Església de casa nostra.

Som en temps de Nadal. Què significa per als cristians?

Els cristians creiem que Jesús va morir i va ser ressuscitat. Som el poble de la Pasqua. Jesús ens ha obert un camí nou i ens permet viure una vida nova: la vida de fills de Déu. No és gens estrany que vulguem celebrar amb gran solemnitat el Naixement d'aquest Jesús que va ressuscitar! És el goig de l'Encarnació: Déu es fa persona humana com nosaltres. Què hem fet per a merèixer-ho?

Perquè tenim motius per estar alegres?

El papa sant Lleó el Gran (†461), en un sermó preciós de Nadal, comença dient: «Avui ha nascut, dilectíssims, el nostre Salvador: alegrem-nos-en. Perquè no s'escau que hi hagi lloc per a la tristesa en el moment en què ens ha nascut la vida que, un cop ja treta la por de la mort, ens proporciona el goig de l'eternitat promesa». Que bé que ho diu! Hauríem de fer ben visible l'alegria que ningú no ens podrà prendre, amb la vida ben nova que ha nascut i se'ns ha donat.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

L'avi també s'hi afegirà

Acaba d'obrir la finestra del calendari d'Advent que correspon al dia vint-i-dos de desembre. Falten tres dies per a Nadal. Els carrers plens de llum ho recorden. A l'escola ha après alguna nova nadala i la dècima que recitarà al dinar nadalenc. A casa ja ha fet el pessebre amb els seus germans; avui, davant les figures, li cantaran les nades habituals. També encendran el darrer ciri de la corona d'Advent i penjaran les últimes garlandes de l'arbre. Tot parla del proper dia de Nadal, del naixement de Jesús, el Messies, el Salvador. Però l'Anna no està tan contenta com els darrers anys. És ben cert que tothom es prepara per a la gran festa. No és ben bé, però, com en anys passats. L'Anna sap que no ho pot ser. L'avi Lluís, el pare de la mare, va traspasar fa tres setmanes. Aquest Nadal no serà com sempre. L'àvia també ho diu. Qui beneirà la taula com ell ho feia? Qui escoltarà il·lusionat les dècimes dels quatre nets, que tenen preparades? Qui explicarà alguna anècdota de quan eren petits els seus pares?

L'avi no hi serà. Però sí que restarà el seu record entre tots, malgrat l'enyor i el sentiment d'absència. Les estones

de convivència, les paraules pronunciades i els silencis compartits. És cert que l'avi ja no serà el pal de pallar familiar. Restaran, però, vives les seves paraules, els seus consells i els seus ensenyaments. L'àvia beneirà la taula; o el tiet Lluís, que és el més gran, o en Roger, un dels nets, que també ho sabrà fer. Tots escoltaran, il·lusionats, les dècimes, sobretot la de la Bruna, que la recitarà per primera vegada. Pel que fa a les anècdotes, qui no en té alguna per explicar?

La família, reunida, enyorarà l'avi, com tantes famílies que han perdut un familiar estimat. Tots miraran endavant i, veient l'estrella dels Mags, albiraran l'horitzó amb esperança. L'avi, prop de Déu, seguirà vetllant per ells. La petjada que ha deixat en tots i cadascun d'ells els ajudarà a enfortir el sentit de pertinença familiar i el sentit de pertinença a la colla dels amics de Jesús, que celebren que s'ha fet home en l'infant del pessebre. Tota la família anirà a la Missa del Gall. Hi escoltaran les veus dels àngels que ressonaran en els seus cors: «Glòria a Déu a dalt del cel, i a la terra pau als homes que estima el Senyor». De ben segur que l'avi des del cel també s'hi afegirà.

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Lectures de la missa diària i santoral

23. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [MI 3,1-4; 4,5-6 / SI 24 / Lc 1,57-66]. Sant Joan de Kety (1390-1473), prev. de Cracòvia. Sant Sèrvul el Paralític; santa Victòria, vg. i mr.

24. ■ Dimarts [2Sa 7,1-5.8b-12. 14a.16 / SI 88 / Lc 1,67-79]. Sant Delfí, bisbe; santa Adela, abadesa; santa Irmina, vg., princesa.

Comença el temps de Nadal

25. □ † Dimecres [Vigília: Is 62,1-5 / SI 88 / Ac 13,16-17.22-25 / Mt 1,1-25 (o b: 1,18-25). Nit: Is 9,2-4.6-7 / SI 95 / Tt 2,11-14 / Lc 2,1-14. Alba: Is 62,11-12 / SI 96 / Tt 3,4-7 / Lc 2,15-20. Dia: Is 52,7-10 / SI 97 / He 1,1-6 / Jn 1,1-18 (o b: 1,1-5.9-14)]. Nadal de Nostre Senyor Jesucrist, a Betlem de Judà. També: Mare de Déu de Betlem o del Pessebre. Santa Anastàsia, mr. (s. IV); santa Eugènia, vg. i mr.

26. ■ Dijous [Ac 6,8-10; 7,54-60 / SI 30 / Mt 10,17-22]. Sant Esteve, diaca i primer mr. (35) a Jerusalem. Sant Dionís, papa (259-268) i mr.; sant Zòsim, papa (grec, 417-418).

27. □ Divendres [1Jn 1,1-4 / SI 96 / Jn 20,2-8]. Sant Joan, apòstol i evangelista, fill de Zebedeu, videt de Patmos, venerat a Efes (†100). Sant Teodor, monjo; santa Nicaret, vg.

28. ■ Dissabte [1Jn 1,5-2,2 / SI 123 / Mt 2,13-18]. Sants Innocents, mrs. a Betlem i rodalia. Santa Dòmina, vg. i mr.; sant Abel, fill d'Adam i d'Eva.

29. □ † Diumenge vinent, La Sagrada Família: Jesús, Maria i Josep (lit. hores: 1a setm.) [Sir 3,3-7.14-17a / SI 127 / Col 3,12-21 / Mt 2,13-15.19-23]. Sant Tomàs Becket (1118-1170), bisbe de Canterbury i mr. Sant David (s. XI-X aC), rei de Judà i d'Israel, i profeta, conqueridor de Sió; sant Tròfim, bisbe.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Con el Papa, ante el pesebre

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

En la tarde del primer domingo de Adviento, el Papa se dirigió al Santuario franciscano de Greccio. Ante el fresco medieval que conmemora el primer belén realizado en aquellas grutas por san Francisco de Asís, el Santo Padre presentó y firmó la Carta Apostólica *Admirabile signum*. Recibimos la carta como un bello regalo del Pontífice. Una joya en profundidad y belleza que nos expone el significado y el valor del pesebre.

El Papa nos invita a mantener la bella tradición del «signo, sencillo y maravilloso del pesebre, que la piedad popular ha acogido y transmitido de generación en generación. La preparación del pesebre en nuestras casas nos ayuda a revivir la historia que ocurrió en Belén». El Papa explica los diversos signos del belén y leerlos nos ayuda a ver y comprender, a gozar y contemplar, a testimoniar, a servir y a festejar.

En el pesebre, dice el Papa «se manifiesta el gran misterio de nuestra fe: Dios nos ama hasta el punto de compartir nuestra humanidad y nuestra vida». En el belén se manifiesta la ternura de Dios que en Jesús se abaja a nuestra pequeñez, que «en la sonrisa y en el gesto de sus manos hacia todos» muestra la grandeza de su amor, que «en la debilidad y en la fragilidad esconde su poder».

El texto nos invita a la santidad cotidiana, a «la alegría de hacer de manera extraordinaria las cosas de todos los días, cuando Jesús comparte con nosotros su vida divina». Él, pequeño y pobre, nos invita a seguirle por el camino de la humildad y a «encontrarlo y servirlo con misericordia en los hermanos y hermanas más necesitados (cf. Mt 25,31-46)».

Que vivamos una feliz Navidad unidos a los «sentimientos de María y José», que nos presentan al Hijo.

DIUMENGE IV D'ADVENT

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 7,10-14)

En aquells dies, el Senyor digué a Acaz: «Demana al Senyor, el teu Déu, un senyal prodigiós, tan avall com vulguis, a les profunditats del país dels morts, o tan amunt com vulguis, dalt al cel». Acaz respongué: «No en vull demanar cap; no vull temptar el Senyor». Llavors digué Isaïes: «Escolteu, doncs, casa de David: ¿No en teniu prou de fer-vos pesats als homes que fins us feu pesats al meu Déu? Per això el Senyor mateix us donarà un senyal: La noia tindrà un fill i li posarà Emmanuel.»

Salm responsorial (23)

R. *Ha d'entrar el Senyor, el rei de la glòria.*

És del Senyor la terra i tot el que s'hi mou, / el món i tots els qui l'habiten. / Li ha posat els fonaments dins els mars, / i les bases, a les fonts dels rius. R.

¿Qui pot pujar a la muntanya del Senyor? / ¿Qui pot estar-se al recinte sagrat? / El qui té el cor sincer i les mans sense culpa, / que no confia en els déus falsos. R.

Rebrà benediccions del Senyor, / rebrà els favors del Déu que salva. / Aquests són els qui venen a buscar-vos, Senyor, / per veure-us de cara, Déu de Jacob. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 1,1-7)

Pau, servent de Jesucrist, cridat a ser apòstol, destinat a anunciar la Bona Nova de Déu, que ell ja havia promès pels seus profetes en les escriptures santes. Aquesta Bona Nova es refereix al seu Fill Jesucrist, Senyor nostre, el qual, pel seu llinatge humà, nasqué de David, però per l'esperit que santifica va ser constituït Fill poderós de Déu des que va ressuscitar d'entre els morts.

Per ell he rebut el do de ser apòstol, missioner del seu nom a gent de tots els pobles, perquè siguin obedients a la fe. Entre aquests hi sou vosaltres, que Jesucrist ha cridat. Als cristians de Roma, estimats de Déu, cridats a ser-li consagrats, us desitjo la gràcia i la pau de Déu, Pare nostre, i de Jesucrist, el Senyor.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 1,18-24)

Jesús, el Messies, vingué al món d'aquesta manera: Maria, la seva mare, promesa amb Josep, abans de viure junts, es trobà que esperava un fill per obra de l'Esperit Sant. Josep, el seu espòs, que era un home bo, no volent fer-ho saber públicament, es proposava de desfer en secret l'acord matrimonial. Mentre ell hi pensava, se li aparegué en somni un àngel del Senyor que li digué: «Josep, fill de David, no tinguis por de prendre a casa teva Maria com a esposa. És cert que ella ha concebut per obra de l'Esperit Sant; ha de tenir un fill i li has de posar el nom de Jesús, perquè ell salvarà dels pecats el seu poble». Tot això va succeir perquè es complís el que el Senyor havia anunciat pel profeta: «La verge tindrà un fill, i li posaran Emmanuel», que vol dir Déu-és-amb-nosaltres. Josep es despertà i, complint el que l'àngel del Senyor li havia manat, la prengué a casa com a esposa.

Lectura del libro de Isaías (Is 7,10-14)

En aquellos días, el Señor habló a Ajaz y le dijo: «Pide un signo al Señor, tu Dios: en lo fondo del abismo o en lo alto del cielo».

Respondió Ajaz: «No lo pido, no quiero tentar al Señor».

Entonces dijo Isaías: «Escucha, casa de David: ¿No os basta cansar a los hombres, que cansáis incluso a mi Dios? Pues el Señor, por su cuenta, os dará un signo. Mirad: la virgen está encinta y da a luz un hijo, y le pondrá por nombre Emmanuel.»

Salmo responsorial (23)

R. *Va a entrar el Senyor; él es el Rey de la gloria.*

Del Señor es la tierra y cuanto la llena, / el orbe y todos sus habitantes: / él la fundó sobre los mares, / él la afianzó sobre los ríos. R.

¿Quién puede subir al monte del Señor? / ¿Quién puede estar en el recinto sacro? / El hombre de manos inocentes / y puro corazón, / que no confía en los ídolos. R.

Ese recibirá la bendición del Señor, / le hará justicia el Dios de salvación. / Esta es la generación que busca al Señor, / que busca tu rostro, Dios de Jacob. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 1,1-7)

Pablo, siervo de Cristo Jesús, llamado a ser apóstol, escogido para el Evangelio de Dios, que fue prometido por sus profetas en las Escrituras Santas y se refiere a su Hijo, nacido de la estirpe de David según la carne, constituido Hijo de Dios en poder según el Espíritu de santidad por la resurrección de entre los muertos: Jesucristo nuestro Señor.

Por él hemos recibido la gracia del apostolado, para suscitar la obediencia de la fe entre todos los gentiles, para gloria de su nombre. Entre ellos os encontraréis también vosotros, llamados de Jesucristo. A todos los que están en Roma, amados de Dios, llamados santos, gracia y paz de Dios, nuestro Padre y del Señor Jesucristo.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 1,18-24)

La generación de Jesucristo fue de esta manera: María, su madre, estaba desposada con José y, antes de vivir juntos, resultó que ella esperaba un hijo por obra del Espíritu Santo. José, su esposo, como era justo y no quería difamarla, decidió repudiarla en privado. Pero, apenas había tomado esta resolución, se le apareció en sueños un ángel del Señor que le dijo: «José, hijo de David, no temas acoger a María, tu mujer, porque la criatura que hay en ella viene del Espíritu Santo. Dará a luz un hijo y tú le pondrás por nombre Jesús, porque él salvará a su pueblo de sus pecados». Todo esto sucedió para que se cumpliera lo que había dicho el Señor por medio del profeta: «Mirad: la virgen concebirá y dará a luz un hijo y le pondrá por nombre Emmanuel, que significa "Dios-con-nosotros"». Cuando José se despertó, hizo lo que le había mandado el ángel del Señor y acogió a su mujer.

COMENTARI

Jesús naixerà de Maria, l'esposa de Josep, fill de David

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

Aquest episodi de l'evangeli de Mateu correspon a l'anunci de l'àngel a Maria en l'evangeli de Lluc. En Mateu, Josep té més protagonisme, tot i que no passa de ser una figura silenciosa. Malgrat el seu silenci, Josep és obedient i, com Maria, aconsegueix la paraula del Senyor, per això ell és l'home just. El matrimoni jueu es feia en dos passos: el prometatge, que donava reconeixement jurídic a l'acord entre les famílies de la parella, i els ritus matrimonials que inauguraven la convivència marital.

L'acció de l'evangeli d'avui se situa entre el prometatge i els ritus matrimonials. Aparentment, Maria ha trencat l'acord i ha comès adulteri, perquè espera un fill; tot i que l'evangelista ja aclareix als lectors que això no es deu a l'obra d'un baró, sinó a l'obra de l'Esperit Sant. Davant la perplexitat de Josep, un àngel del Senyor li explica el sentit del que està passant i la identitat del qui ha de néixer: Maria ha concebut per obra de l'Esperit Sant i el fill salvarà dels pecats el seu poble. És per això que li dona una ordre: «li has de posar el nom de Jesús». Jesús —*ieixuà* en hebreu— vol dir *salvarà*, en referència a Déu. Jesús és anunciat com el *Salvador*, un sobrenom que a l'època es donava als emperadors i a les divinitats principals. Jesús salvarà dels pecats. Ho llegim diumenge passat (cf. Mt 11,2-11): amb la seva acció guaridora, Jesús vol mostrar la guarició més profunda i definitiva, la guarició del pecat amb la seva entrega generosa per amor, i la guarició de la mort amb la seva resurrecció.

La concepció virginal de Jesús no és sinó l'acompliment de les paraules del profeta Isaïes: «la verge tindrà un fill, i li posaran Emmanuel», que llegim com a primera lectura (Is 7,14). La paraula de Déu s'acompleix en Maria, i Josep aconsegueix el que l'àngel li ha dit que ha de fer. Josep és l'home just i obedient a la paraula del Senyor transmesa per l'àngel, com també Maria ho ha estat. Ambdós, Josep i Maria, són pares del Messies Jesús perquè ells han estat persones obedients a la paraula del Senyor.

L'acompliment de les paraules dels profetes en Jesús ens mouen també a complir les paraules de Jesús en nosaltres. Volem ser persones d'esperança, obedients a la paraula del Senyor que cada diumenge llegim a l'Escriptura.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest diumenge 22, a les 12 h. Inici solemne de ministeri de Rector de Mn. Juan José Recasens Juárez a la parròquia de Sant Antoni de Pàdua de Sabadell.

Dilluns 23, a les 12 h. Felicitació de Nadal a la Cúria. / **A les 18.30 h,** reunió de bisbes de la Província Eclesiàstica de Barcelona, a Barcelona.

Dimarts 24, a les 17 h. Presideix la celebració de Nadal al centre penitenciari de Quatre Camins. / **A la mitjanit,** presideix la Missa de la Nit de Nadal a la Catedral.

Dimecres 25 de desembre, a les 12 h. Presideix la Missa del Dia de Nadal i imparteix la benedicció apostòlica.

Divendres 27, a les 13.30 h. Celebració de Nadal amb els preveres, diaques i seminaristes a la Fundació Busquets de Terrassa.

Diumenge 29 de desembre, a les 12 h. Presideix la Missa de la festa de la Sagrada Família a la Catedral.

música antiga i clàssica al Santuari de la Mare de Déu de la Salut per a commemorar Santa Cecília, patrona de la música.

En la pau de Crist. Fra Máximo Ángel García Herrando OFM, Rector de la parròquia de Sant Francesc d'Assís de Sabadell, va morir en la pau de Crist el dia 27 de novembre de 2019, als 67 anys d'edat, 49 de vida religiosa i 37 de sacerdoci. Les exèquies varen tenir lloc el diumenge 1 de desembre a les 12 h, a la mateixa parròquia, i foren presidides pel Pare provincial Fra Juan Carlos Moya OFM.

Preparació d'Advent dels joves. El divendres 29 de novembre, la parròquia de Sant Sadurní de Montornès del Vallès acollí una trobada d'adolescents i joves de diverses parròquies de la diòcesi per a preparar el temps d'Advent. Hi hagué reflexió en grups, celebració penitencial i sopar.

Caminada solidària de Càritas de Terrassa. El dissabte 30 de novembre, Càritas arxiprestal de Terrassa organitzà una caminada solidària. La participació va ser molt nombrosa.

Benedicció del Pessebre. El diumenge 1 de desembre, a les 11 h, Mn. Manuel Coronado, Delegat episcopal de Litúrgia i Religiositat popular beneí el Pessebre a la Catedral. Varen assis-

tir-hi el Sr. Ferran Fonte, President de l'Associació, i la Sra. Núria, Regidora.

Agenda

Concert d'orgue. Diumenge 29 de desembre, a les 18 h, a càrrec de Miquel González a la parròquia de la Sagrada Família de Terrassa.

Horari del Pessebre de la Catedral. Els diorames dels pessebres i el pessebre oficial, situats al soterrani de l'atri de la Catedral del Sant Esperit de Terrassa es poden visitar: de dilluns a divendres, de les 17.30 a les 21 h; dissabtes, diumenges i festius, de les 11.30 a les 13.30 h i de les 17.30 a les 21 h.

Horari de la Cúria diocesana

Durant les festes de Nadal la Cúria estarà oberta els dies 23 i 27 de desembre i els dies 2 i 3 de gener de 2020. Horari: de 9.30 a 13.30 h.

Notícies

Festa de Santa Cecília a la Salut. El diumenge 24 de novembre, l'Orfeó de Sabadell va oferir un concert de

REMAD MAR ADENTRO

Elogio de la discreción

En este cuarto domingo de Adviento quiero dedicar la carta dominical a san José. El evangelio de hoy narra cómo sucedió el nacimiento de Jesús desde la perspectiva de san José. Él era el prometido de María, la cual «antes de vivir juntos, resultó que ella esperaba un hijo por obra del Espíritu Santo» (Mt 1,18). Esta será una prueba muy difícil para José, una situación sumamente comprometida para su misma fe. Está prometido con María, pero antes de vivir con ella, descubre una misteriosa maternidad que lo deja absolutamente confuso y desconcertado. Lógicamente, busca una solución a aquel problema que le desborda, una salida para una situación tan difícil y compleja. El evangelista Mateo subraya que, «como era justo y no quería difamarla, decidió repudiarla en privado» (Mt 1,19).

Un ángel del Señor le hizo comprender en sueños que aquello que sucedía en María era obra del Espíritu Santo. La respuesta de José será confiar en Dios y seguir las indicaciones del ángel, acogiendo a María y poniendo al Niño el nombre de Jesús tal y como se le había indicado. Por encima de todo, confía en Dios. Confiar en Dios no significa verlo todo claro según nuestros esquemas y criterios, ni tampoco realizar lo que hemos proyectado con diligencia; confiarse a Dios quiere decir olvidarse y renunciar a sí mismo, conformar la propia voluntad a la de Dios y seguir adelante en el camino; significa ponerse totalmente en las manos de Dios y afrontar el futuro con coraje y esperanza.

María llevó a cabo su peregrinación de fe, y lo mismo podemos decir de José. Él también vive la

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

bienaventuranza de la fe, y es feliz porque ha confiado en que Dios cumple sus promesas. A él le correspondió la misión de ser el depositario del misterio escondido en Dios, como a María. San Juan Pablo II destaca que el camino de la fe de José sigue la misma dirección que el de María. El matrimonio con María es el fundamento jurídico de la paternidad de José. Dios elige a José como esposo de María para asegurar la protección paterna a Jesús. José servirá a la persona y a la misión de Jesús mediante el ejercicio de su paternidad; de este modo, llevará a cabo una colaboración, humilde y discreta, pero fundamental, en el misterio de la redención.

San José permaneció fiel a la llamada de Dios a lo largo de su vida, hasta el final. Desde el momento de la Anunciación, será el custodio legítimo y natural, cabeza y defensor de la Sagrada Familia. Aunque estaba decidido a retirarse pa-

ra no obstaculizar el plan de Dios que se estaba realizando en María, cuando recibe la indicación del ángel, la acoge, y respeta su pertenencia exclusiva a Dios. Es el estilo que le caracteriza en toda la existencia, tanto antes de encontrarse frente al misterio de la acción de Dios en su esposa, como en los demás momentos de su vida.

Los Evangelios de hecho no recogen ninguna palabra de José. Él lleva a cabo su actividad en el silencio, el respeto y la máxima discreción. Pero el silencio de José posee una especial elocuencia, su presencia es eficaz, y fructífera, es su fidelidad hasta el final. En la noche santa de la Natividad está presente José en Belén, con María y el Niño Jesús. El Padre Celestial le confió una misión única e incomparable. Y José cumplió magníficamente su misión en el silencio y la humildad, con responsabilidad y discreción.

Dentro de tres días celebraremos la Navidad. Que san José nos ayude a contemplar este misterio inefable con la capacidad de admiración, de contemplación, de fidelidad y de compromiso que él tuvo.